

This is a self-archived version of the original publication.

The self-archived version is a publisher's pdf of the original publication.

To cite this, use the original publication:

Isotalo, H. & Salonen, K. 2020. Mobiilinuorisokortilla edistämään nuorten osallisuutta. Turun ammattikorkeakoulun raportteja 270. Turku: Turun ammattikorkeakoulu, 47–59.

Link to the original publication: [URL](#)

All material supplied via Turku UAS self-archived publications collection in Theseus repository is protected by copyright laws. Use of all or part of any of the repository collections is permitted only for personal non-commercial, research or educational purposes in digital and print form. You must obtain permission for any other use.

5 Mobiilinuorisokortilla edistämään nuorten osallisuutta

Henna Isotalo & Kari Salonen

Kansalaisten osallisuuden lisääminen digitaalisilla ratkaisuilla ja välineitä on tullut muutaman viime vuoden aikana merkittäväksi osaksi suomalaisia hyvinvointipalveluja. On jopa hieman hämmäntävää todeta, miten keväällä vuonna 2020 koronaviruksen pakottamana digitaalisuus eri muodoissaan nousi keskeiseen asemaan ihmisten välisessä kanssakäymisessä. Niin nopeasti ihmisten tavat hoitaa arkipäivän asioita muuttuivat. Artikkelissa keskitytään yhteen digitaaliseen ratkaisuun Turun seutukunnan nuorisotyössä. Seutukunnan nuorisotyön verkostoon kuuluu 11 kuntaa eli Turku, Kaarina, Paimio, Sauvo, Lieto, Rusko, Raisio, Naantali, Masku, Nousiainen ja Mynämäki.

Turun ammattikorkeakoulun sosiaalialan ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon kehittämisprojektina toteutettiin vuosina 2018–2019 seutukuntaan ehdotus digitaaliseksi mobiilinuorisokortiksi. Projektin tavoitteena oli nostaa kuntien nuorisotyön profilia nuorten osallisuuden lisäämisessä vastaamalla digitalisaation haasteisiin ja edistämällä nuorten mahdollisuuksia osallistua nuorisopalveluihin yli kuntarajojen. (Isotalo 2019.)

Kehittämisprojektissa kartoitettiin nuorten, nuorisotyöntekijöiden ja nuorisotoimen johtajien näkemyksiä nykyisin käytössä olevan seutukunnallisen nuorisokortin kehittämistarpeista. Lisäksi kehittämisprojektissa selvitettiin sähköiseen nuorisokorttiin liittyviä toiveita ja tarpeita sekä uuden järjestelmän ominaisuuksia ja kehittämiskohteita.

Alkuosassa luodaan lyhyt katsaus nuorten hyvinvointiin ja nuorisopoliittisiin linjauksiin. Näkökulma on kuitenkin kuntien ammatillisessa nuorisotyössä, ei niinkään itse nuorisossa. Tämän jälkeen tarkastellaan digitaalisuuden mahdollisuuksia nuorten osallisuuden lisäämisessä. Lopuksi esitellään projektin tuloksena mobiilinuorisokortin sisältöehdotus Turun seutukunnan 11 kunnalle.

Nuorisopoliittisia linjauksia osallisuuden lisäämiseksi

Nuorten hyvinvointi, elinolot ja niiden edistäminen ovat ajankohtaisia asioita, jotka nousevat esille poliittisessa ja ammatillisessa keskustelussa. Nuorten hyvinvointiva-
jeisiin on kiinnitetty huomiota myös monissa kansallisissa ja kuntatason suunnitel-
missa. Näiden lisäksi nuorten elinolojen ja hyvinvoinnin edistämiseksi on otettu
merkittäviä askeleita kirjaamalla lainsäädäntöön hyvinvointinäkökulmia. Esimer-
kiksi nuorisolaissa (1285/2016) kuntia veloitetaan huolehtimaan asianmukaisesti
nuorten osallisuudesta sekä tarjoamaan erilaisia etsivän nuorisotyön ja nuorten työ-
pajan palveluja. Kuntien tarjoaman toiminnan ja palvelumuotojen tulisi olla hyö-
dyllisiä nuorille. Näiden tueksi kuntien tulee kehittää ajantasaisia välineitä, joilla
pystytään tukemaan nuorisotyön tavoitteiden toteutumista sekä kehittämään sen
laatua, tavoitettavuutta ja yhdenvertaisuutta.

Suomessa opetus- ja kulttuuriministeriö vastaa nuorisotyön ja nuorisopoliitiikan ke-
hittämisestä. Yleisellä tasolla nuorisotyöllä tavoitellaan nuorten kasvun, itsenäisty-
misen ja osallisuuden tukemista. Opetus- ja kulttuuriministeriö tekee valtakunnal-
lisella tasolla säännöllisesti linjauksia ja kirjaa ajankohtaisia tavoitteita, joiden avulla
pyritään edistämään nuorten hyvinvointia sekä heidän kasvu- ja elinolojaan. Valta-
kunnallisella nuorisotyön ja nuorisopoliitiikan ohjelma vuosille 2017–2019 sisältää
tavoitteina muun muassa yhden harrastuksen mahdollistamisen jokaiselle nuorelle
sekä nuorten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien lisäämisen. Lisäksi ohjel-
ma määrittelee tavoitteet eurooppalaiselle ja kansainväliselle yhteistyölle esimerkiksi
digitaalisen nuorisotyön kehittämiseksi. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2017, 8–19.)

Nuorten hyvinvointia ja elinympäristöjä seurataan Suomessa vuosittain alueellisil-
la ja valtakunnallisilla mittareilla ja selvityksillä. Ne tuottavat ajankohtaista tietoa
nuorten elämästä ja elinoloista sekä siitä, miten ja millä osa-alueilla nuorten hyvin-
vointia tulisi edistää. Esimerkiksi valtakunnallisten kouluterveyskyselyjen (2017)
tulosten mukaan nuorten hyvinvointia edistetään tukemalla nuorten ja heidän van-
hempiensa vuorovaikutusta, osallisuutta, vaikutusmahdollisuuksia ja harrastustoi-
mintaa (Halme ym. 2018, 64).

Alueatasolla nuorten elinoloista ja hyvinvointipalveluista saa kattavan katsauksen kun-
tien hyvinvointikertomuksista. Ne sisältävät suunnitelmia ja tavoitteita nuorten hy-
vinvoinnin edistämisestä, painopistealueita kehittämiskohteineen, konkreettisia toi-
menpiteitä, resursseja ja toimintaa kuvaavia mittareita. Niiden keskeisenä tavoitteena

on, että nuorten hyvinvoinnin edistäminen liitetään osaksi kuntien palvelutoiminnan ja talouden suunnittelua. Varsinais-Suomessa hyvinvoinnin edistämisen painopisteet vuosille 2017–2021 ovat nuorten yhteisöllisyyden ja osallisuuden lisääminen, päihteiden käytön vähentäminen sekä ylipainon ja liikkumattomuuden vähentäminen. (Santalampi 2019; THL 2019.) Itä-Suomessa toteutetun nuorisopuntaritutkimuksen mukaan nuorten hyvinvointia kunnissa voitaisiin edistää lisäämällä vaikutus-, ideointi ja palautteenantomahdollisuuksia kuntien nuorisopalveluista ja niiden sisällöistä (Eriksson 2016, 88–89).

Osallisuus ja digitaalisuuden kehittäminen nuorisotyössä

Koska osallisuus on nostettu monessa politiikkaohjelmassa ja uudistuvassa lainsäädännössäkin tärkeäksi osa-alueeksi, on syytä lyhyesti avata osallisuuden käsitettä. Osallisuus voi merkitä osallisuutta yhteiskuntaan, osallisuutta kansalaisyhteiskuntaan tai mahdollisuutena vaikuttaa oman elämänsä lisäksi paikallis- ja yhteiskuntatason asioihin (Vehviläinen 2006, 76). Osallisuus on toimivaa ja onnistunutta silloin, kun nuoret saavat kokemuksen siitä, että he ovat itse päässeet vaikuttamaan heille tärkeisiin asioihin. Onnistuneet osallisuusteot johtavat yleensä vuorovaikutteisen toiminnan lisääntymiseen. Niissä nuoret voivat toimia aktiivisina tekijöinä, toimijoina, toteuttajina ja arvioijina. (Kiilakoski 2017, 85.)

Pohjoismaisessa nuorten hyvinvointikeskustelussa on keskeisenä teemana nostettu esiin nuorten yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua kansalaistoimintaan ja kuntien tarjoamiin hyvinvointipalveluihin asuinpaikasta riippumatta (Tuuva-Hongisto ym. 2016, 16). Yhtenä ratkaisuna on nähty digitaalisuuden lisääminen kunnissa. Digitaalisilla nuorisotyön ratkaisuilla voidaan tavoittaa ja kohdata myös niitä nuoria, jotka eivät välimatkoista ja pitkistä etäisyyksistä johtuen pääse esimerkiksi nuorisolle tarkoitettuihin tapahtumiin tai toiminnallisiin tiloihin (Schlümmer 2019, 23).

Digitaalista nuorisotyötä on käsitelty myös Euroopan unionin neuvostossa, jonka päätöslauselmissa on hyväksytty termi ”älykäs nuorisotyö”. Älykkäällä nuorisotyöllä edistetään nuorten tavoitettavuutta ja nuorisotyön perustehävän toteutumista. Neuvoston mukaan sillä voidaan edistää nuorten tiedonsaantimahdollisuuksia, osallistumista ja osallisuutta, nuorisotyöntekijöiden motivaation ja osaamisen tukemista sekä tuoda esiin kattavammin nuorisotyötä ja sen tunnettavuutta. Älykäs nuorisotyö mahdollistaa työn tekemisen digitaalisessa muodossa erilaisissa toimintaympäristöissä nuorten kanssa. (Neuvoston päätelmät älykkäästä nuorisotyöstä 2017; Schlümmer 2019, 22.)

Nuorisotyön digitalisoitumisen puolesta puhuu myös Valtakunnallinen nuorisotyön ja -politiikanohjelma 2017–2019. Ohjelman mukaan digitaalinen nuorisotyö voi pitää sisällään nuorisotyön välineitä, toimintamuotoja ja sisältöjä. Samalla digitaalisen nuorisotyön tulisi tukea nuorten kasvua ja aikuistumista nopeasti digitalisoituvassa yhteiskunnassa. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2017, 21.)

Yhteiskunnassa käynnissä oleva muutosprosessi kohti digitalisoitumista on jo nykyisinkin nähtävissä nuorisotyössä, koska palvelut ja niiden sisällöt sopeutuvat nuorten tarpeiden mukaisesti (Lauha 2016, 22–23; Lauha 2019, 16–17). Nuorisotyöhön uusia työmuotoja ja toimintatapoja kehitettäessä tulee ottaa erityisesti huomioon kohderyhmän tuntemus, heidän arkitodellisuutensa, tarpeensa ja elinympäristönsä. Kehittämistyön tulee siis perustua nuorten elämän ammatilliseen asiantuntijuuteen, jossa he ovat keskiössä. (Kivimäe 2019, 127–128.)

Digitaalista nuorisotyötä ja sen eurooppalaisia suuntaviivoja on kehitetty yhteistyössä kumppanuusmaiden kanssa Itävallassa, Tanskassa, Saksassa, Irlannissa, Skotlannissa ja myös Suomessa. Eurooppalaiset suuntaviivat on suunniteltu kuvaamaan digitaalista nuorisotyötä, sen vaikutuksia, nuorisotyön arvoja ja mahdollisuuksia digitalisoituvassa yhteiskunnassa. Näiden suuntaviivojen tarkemmat ohjeistukset antavat eettisiä sääntöjä nuorisotyöntekijöille, johdolle ja organisaatioille. (Digital Youth Work 2019.) Hankkeen kansallisessa loppuraportissa suositukset suomalaisen digitaalisen nuorisotyön kehittämiseen ovat seuraavat (Verke 2016, 12–15).

- Toimintakulttuuri kannustaa uteliaisuuteen ja kokeiluun.
- Strateginen suunnittelu tukee pitkäjänteistä kehittämistä.
- Tavoitteellisuus ja arviointi parantavat toiminnan laatua.
- Resursseja suunnataan digitaaliseen nuorisotyöhön.
- Työyhteisön osaamisesta pidetään huolta.
- Digitaalista nuorisotyötä kehitetään yhteistyössä.
- Digitaalinen nuorisotyö edistää nuorten osallisuutta ja yhdenvertaisuutta.
- Nuorisotyö vahvistaa nuorten mediaosaamista digitaalisia taitoja.

Virossa vuonna 2016 tehdyn Tietoteknisten mahdollisuuksien toteuttaminen nuorisotyössä –tutkimusraportin mukaan digitaalisuus on keskeinen osa nuoruutta. Siksi nuorisotyössä tulisi kehittää ja ottaa myös käyttöön erilaisia innovatiivisia digitaalisia ratkaisuja ja työkaluja. Tutkimuksen johtopäätösten mukaan sekä nuoret että nuorisotyöntekijät ajattelevat uusien digitaalisten työkalujen helpottavan ja yksinkertaistavan nuorisopalveluiden toteuttamista ja toimivuutta. Toisaalta haasteena

saattaa olla käyttäjien erilaiset digitaaliset taidot. (Institute of Baltic Studies 2016, 69–70.) Näiden perusteella voidaan nuorisotyön digitalisoitumiseen antaa useita suosituksia (Institute of Baltic Studies 2016, 70–74; Opetushallitus 2019).

Digitaalisten ratkaisujen kehittämisessä tulisi huomioida käyttäjien digiosaaminen. Digitaalisten toimintamallien käyttöön tulisi tarjota koulutusta kaikille osapuolille. Nämä taidot tulisi tulevaisuudessa huomioida myös nuoristyöntekijöiden koulutuksessa ja pätevyysvaatimuksissa. Nuorisotyön digitaalisten työkalujen ja menetelmien kehittämisessä tulisi ottaa nuoret mukaan jo kehittämistyön suunnitteluvaiheessa.

Kehittämistyössä tulisi huomioida digitaalisen työkalun helppokäyttöisyys mutta myös kohderyhmälle suunniteltu nuorekas ulkomuoto. Myös toiminnallisuuden tulee vastata todellista tarvetta. Työkalun kehittämisessä tulisi huomioida jokaisen käyttäjäryhmän omat järjestelmänäkymät ja ominaisuudet. Toimivuutta ja korkealaatuista sisältöä tulee päivittää ajan tasalle sekä motivoida nuoria digitaalisten palveluiden käyttämiseen yhä uudelleen.

Nuorisotyön digitaalisten toimintamallien kehittämistyötä tulisi toteuttaa tiivistämällä nuorisotyön toimijoiden välistä yhteistyötä ja viestintää kaikilla tasoilla. Nuorisotyön näkyvyyttä nopeasti kehittyvänä ja nykyaikaisena palvelumuotona tulisi edistää. Nuoret liikkuvat yhä enemmän. Siksi digitaalisilla ratkaisuilla voitaisiin edistää nuorille kohdennettuja nuorisopalveluita yli kuntarajojen.

Seutukunnallisen mobiilinuorisokortin kehittäminen vuosina 2018–2019

Turun seutukunnassa on ollut seudullinen nuorisokorttijärjestelmä toiminnassa jo vuosia. Kehittämiprojektin taustalla oli kunnista saatu nuorten ja työntekijöiden palaute, jonka mukaan nykyinen nuorisokortti on vanhanaikainen ja toimimaton. Esiin oli noussut myös tarve nuorisotyöntekijöiden yhteistyön tiivistämiselle ja nuorisotyön uusille työmuodoille.

Tarve nuorisotietojärjestelmän ja nuorisokortin kehittämiselle oli siis ajankohtainen ja todellinen. Seutukunnasta puuttuivat yhteiset, toimivat nuorisotyön työkalut, joiden avulla voitaisiin tukea työskentelyn tavoitteita ja laadukkaiden nuorisopalveluiden tarjoamista. Uuden yhteisen tietojärjestelmän kehittämisen odotettiin tukevan nuorten hyvinvointipalveluiden tarjontaa sekä lisäävän palveluiden saatavuutta ja tasavertaisuutta ajatuksilla, että kaikilla nuorilla olisi mahdollisuus osallistua

minkä tahansa kunnan toimintaan. Lähtökohtana oli myös näkemys, että uudistuksen myötä kunnalliset nuorisopalvelut pystyisivät paremmin saavuttamaan kohde-ryhmänsä, tiedottamaan toiminnastaan ja mahdollistamaan nuorille sopivan yhteydenpitokanavan.

Seutukunnassa työskentelevien nuorisotyöntekijöiden keskustelujen pohjalta kehittämisprojektin tavoitteiksi kirjattiin seuraavat asiat (Isotalo 2019, 13):

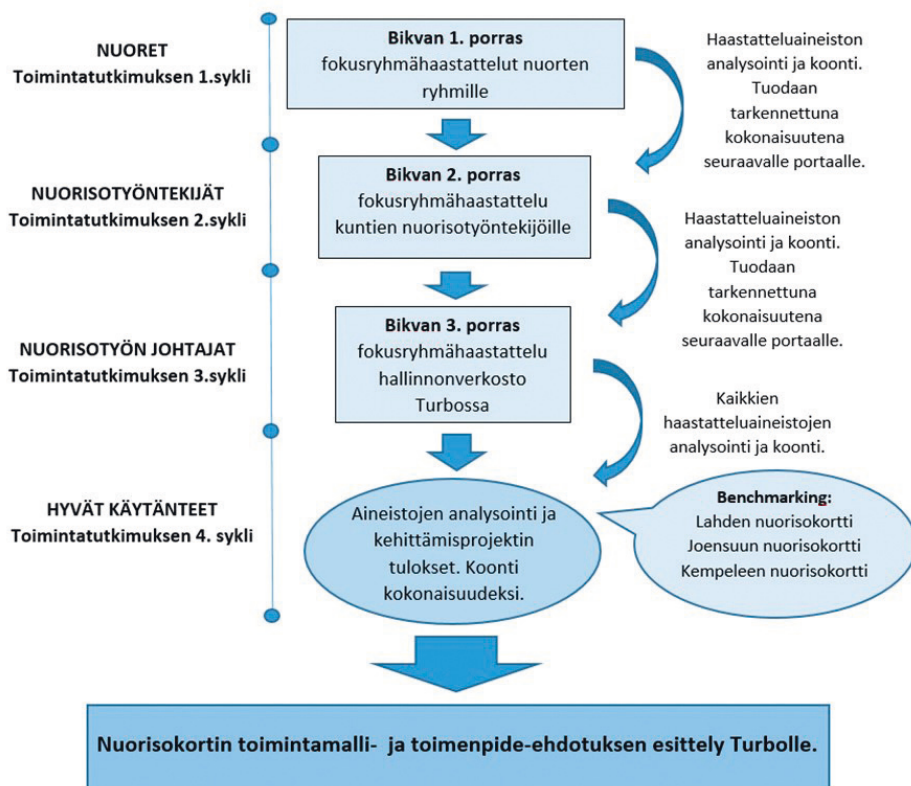
- edistää nuorten hyvinvointia kehittämällä seutukunnallista yhteistyötä.
- lisätä nuorten osallisuutta ja yhdenvertaisuutta lisäämällä nuorisopalvelujen tiedotusta yli kuntarajojen.
- tukea nuorten liikkuvuutta ja nuorisopalvelujen saatavuutta seutukunnan alueella.

Kehittämisprojektissa kartoitettiin nuorten, nuorisotyöntekijöiden ja nuorisotoimien hallinnon edustajien ajatuksia nykyisestä nuorisokortista sekä kehittämisajatuksia uuden kortin olomuodosta ja sisällöistä. Kehittämisprojektissa käytettiin metodisena lähestymistapana toimintatutkimuksellista otetta Bikva-mallin mukaisesti kolmessa syklissä (mm. Krogstrup 2004). Tutkimusmenetelmänä käytettiin ryhmähaastattelua. Mallin mukaisesti nuorten haastatteluista esiin nousseet ajatukset ja tarpeet koostettiin pohjaksi nuorisotyöntekijöiden haastatteluihin. Tämän jälkeen nuorten ja nuorisotyöntekijöiden haastattelutulokset vietiin koostettuna pohjaksi hallinnon edustajien haastatteluihin.

Nuorten ryhmähaastatteluita järjestettiin jokaisessa kunnassa yhteensä 12 kappaletta. Haastatteluihin osallistuneet 65 nuorta olivat iältään 10–18-vuotiaita. Nuorisotyöntekijöiden ryhmähaastatteluihin osallistui seitsemän työntekijää ja nuorisotoimen johtajien haastatteluihin 11 työntekijää. (Isotalo 2019, 39–40.) Bikva-menetelmä mahdollisti tutkimusaineiston, tulosten analysoinnin ja toimintamallinehdotuksen koostamisen koko aineistokeruujan. Kuviossa 1 on avattu kehittämisprojektin eteneminen ja sen eri vaiheet sisältöineen.

Haastattelujen lisäksi selvitettiin kokemuksia ja hyviä käytänteitä digitaalisen nuorisokortin käytöstä Joensuussa, Kempleessä ja Lahdessa. Molempien aineistojen pohjalta koostettiin uuden seutukunnallisen nuorisokortin toimintamalliehdotus ja konkreettiset toimenpide-ehdotukset Turun seutukunnan nuorisotoimialojen verkostolle (Turbo).

Seutukunnallisen nuorisokorttijärjestelmän kehittämisprojektin eteneminen:

KUVIO 1.

Seutukunnallisen nuorisokorttijärjestelmän kehittäminen vuosina 2018–2019 (Isotalo 2019, 34).

Seutukunnallisen mobiilinuorisokortin toimintamalliehdotus

Toimintamalliehdotuksen mukainen nuorisokortti on puhelimeen asennettava sovellus ja se toimii mobiilisti älypuhelimella. Toimintamalliehdotuksen mobiilinuorisokortti vastaa seutukunnallisesti nuorisotalojen käyttäjärekisteritarpeeseen. Siinä nuoret kirjataan sovelluksen kautta kuntien yhteiseen käyttäjärekisteriin. Se on kaikille mukana oleville kunnilla yhteinen, mutta kunnittain rekisterin käyttöoikeudet voivat olla rajattuja.

Nuorisokorttisovellus on tarkoitettu 9–18-vuotiaille. Nuori voi rekisteröityä sen käyttäjäksi itsenäisesti, helposti ja nopeasti. Hänen on mahdollista saada käyttöönsä

myös perinteinen muovinen nuorisokortti, mikäli hänellä ei ole käytössään älypuhelin. Rekisteröitymisen yhteydessä huoltajalle lähtee kuitenkin vahvistusviesti, jonka kuittaamalla sovellus aukeaa.

Mobiilisovelluksen toimintamalliehdotuksessa tärkeimmät ominaisuudet ja sisällöt ovat

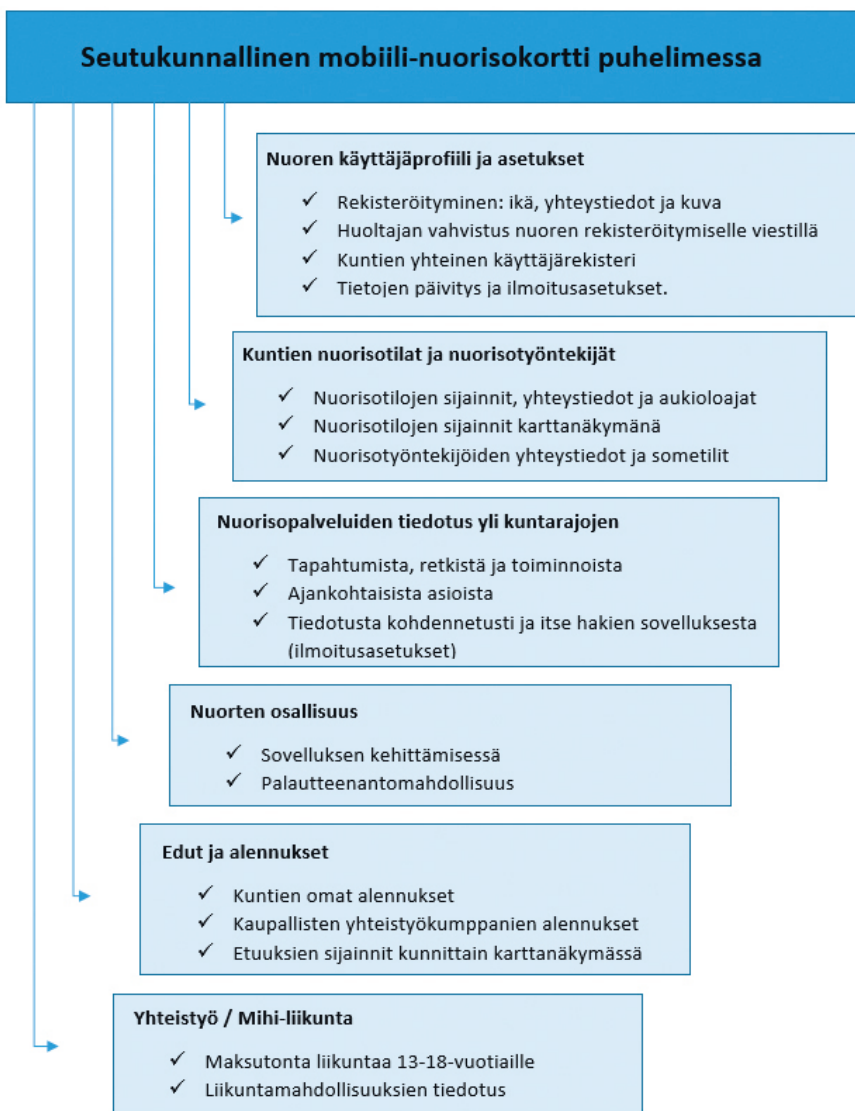
- käyttäjäprofiili ja asetukset.
- edut ja alennukset.
- nuorisotilojen aukioloajat.
- nuorisotyöntekijöiden yhteystiedot.
- tiedotusta nuorisotoimien toiminnoista ja palveluista.
- nuorten osallisuusmahdollisuuksia esimerkiksi palautteen muodossa.
- yhteistyö esimerkiksi Mihi-liikuntayrityksen kanssa.

Toiveet sovelluksen sisällöistä olivat pääsääntöisesti yhtenäiset. Nuorten osallisuusmahdollisuudet ja yhteistyö alueen muiden toimijoiden kanssa nousivat esiin enimmäkseen nuorisotyöntekijöiden ja hallinnon edustajien haastatteluissa mutta ne nostettiin kuitenkin toimintamalliehdotukseen tärkeiksi osa-alueiksi. Kuviossa 2 on esitetty toimintamalliehdotuksen mukaisen nuorisokorttisovelluksen palvelusisältö.

Nuorisokortin käyttäjäprofiilissa näkyy nuoren nimi, ikä ja valokuva. Asetuksista nuori pääsee muuttamaan rekisteriin kirjattavia tietoja, kuten yhteystietoja ja ilmoitusasetuksia. Nuorisotiloista on saatavilla osoitteet ja aukioloajat listauksena ja karttapohjalla. Nuorisotyöntekijät ja heidän yhteystietonsa löytyvät kunnittain. Sovelluksessa on puhelinnumeroiden ja sähköpostien lisäksi myös nuorisotyöntekijöiden sometilitiedot.

Sovelluksessa olevan tiedotusosion kautta kuntien nuorisotoimet voivat ilmoittaa tapahtumia ja lähettää tiedotteita. Nuoret voivat asetuksista valita, tuleeko hänen valitsemistaan tiedotteista ilmoitus vai ovatko tiedotteet vain itse haettavissa. Sovelluksessa on lisäksi osio, jossa nuoret voisivat antaa palautetta sovelluksesta, mutta myös nuorisotyöstä ja toiminnoista tai vaikkapa ideoida uutta toimintaa.

Edut ja alennukset -palkissa nuorille olisi tarjolla erilaisia etuuksia yli kuntarajojen seutukunnassa. Yhteistyökumppanit voivat olla erilaisia kaupallisia toimijoita. Myös kuntien nuorisotoimet voivat tarjota etuuksia ja alennuksia omista toiminnoistaan. Etuudet näkyvät sovelluksessa listauksena, mutta myös karttanäkymänä, mikä mahdollistaa palveluiden etsimisen ja saatavuuden vieraammalla paikkakunnalla.

KUVIO 2.

Seutukunnallisen mobiilinuorisokortin palvelusisällöt (Isotalo 2019, 82).

Viimeisenä palkkina toimintamalliehdotuksessa on yhteistyöpalkki. Yhteistyö Mihi-liikunnan kanssa nousi tuloksissa vahvasti esiin. Toimintamalliehdotuksen mukaan Mihi-yhteistyön mahdollisuudet tulisi selvittää tarkoin. Tällä hetkellä Mihi-liikunnalla on oma verkkosivustonsa, joihin voidaan rekisteröityä käyttäjäksi.

Käyttäjäkunta on sama, ja monissa kunnissa myös toiminnasta vastaavat hallintokunnat vastaavat molemmista osioista. Näiden yhdistämisessä olisi paljon potentiaalia.

Toimenpide-ehdotukset sisälsivät suosituksia mobiilinuorisokortin kehittämistyön jatkamista varten. Projektin aikana tuli selväksi, että sähköisen nuorisokorttijärjestelmän kehittäminen seutukunnassa oli osoittanut tarpeellisuutensa ja työn toteuttaminen oli juuri nyt ajankohtaista. Seutukunnan tulisi päättää kehitystyön jatkamisesta ja toteutusmuodoista. Myös hankerahoitusmahdollisuudet ja yhteistyökumppanit olisi selvitettävä. Lisäksi kunkin kuntien tulisi tehdä päätökset nuorisokorttijärjestelmään ja hankkeeseen osallistumisesta, sitoutumisesta ja rahoitusosuuksista. Nuorten osallistaminen konkreettiseen kehittämistyöhön tulisi huomioida myös sen edetessä.

Lopuksi

Johtopäätöksenä voidaan todeta, että nuorisotyön kenttä tarvitsee uusia innovaatioita nuorten hyvinvoinnin tukemiseksi. Valtakunnallisen nuorisotyön ja -politiikan 2017–2019 ohjelman tavoitteiden mukaisesti digitaalista nuorisotyötä tulisi kehittää Suomessa. Ohjelmassa todetaan myös, että Viro on askeleen edellä kansalaisten digitaalisten vaikuttamisen ja osallisuuden mallien kehittämisessä (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2017, 21.) Tähän tuoreimman nuorisotyön ja -politiikan ohjelman tavoitteisiin perustuen voidaan todeta, että digitaalisen nuorisokortin kehittämisessä on ohjelman mukaisesti uudistamassa nuorisolle suunnattuja palveluja, joka on todettu tärkeäksi kehittämiskohteeksi myös Suomen hallituksen tasolla.

Pajustikin (2019, 135–136) mukaan nuorisotyössä tulisi paikallisella tasolla kerätä nuorista huoltajan suostumuksella tietoja, mikä mahdollistaisi paikallisen tiedon jakamisen suoraan nuorelle verkkosivuston ja siihen liitetyn mobiilisovelluksen kautta. Hänen mukaansa näin voidaan edistää nuorten itsenäisiä valintoja ja tietoisuutta siitä, mistä on mahdollista saada lisätietoa itseään koskettavista asioista.

Seutukunnallisesta näkökulmasta nuorten hyvinvointia tukevista palveluista tulee tiedottaa yli kuntarajojen. Tämä mahdollistaa nuorille vapauden valita, millaisiin palveluihin he haluavat osallistua ja missä paikoissa. Siksi seutukunnallisen mobiilinuorisokortin sovelluksen käyttömahdollisuus tulisi kohdentaa kaikille nuorille,

ei ainoastaan kunnan nuorisotilojen käyttäjille. Samalla tiedottamalla nuorille järjestettävästä toiminnasta yli kuntarajojen lisätään nuorten tasa-arvoisuutta ja osallisuutta.

Nuorten hyvinvoinnin ja palvelutarpeiden näkökulmasta tulisi yhteistyömahdollisuuksia myös eri hallinnollisten sektoreiden kanssa arvioida uudelleen Turun seutukunnan 11 kunnassa. Seudullisesta näkökulmasta nuorille kohdennettuja palveluita tarjotaan liikunta- ja kulttuurisektorilla samoissa kunnissa ja samoille nuorille kuin nuorisopalveluissakin. Siksi nuorten aktiivisuuden lisäämiseksi tarvitaan myös liikuntapalveluiden sisällöllistä kehittämistä. (Liikanen 2016, 71.)

Lähteet

Digital Youth Work. 2019. European Guidelines for Digital Youth Works. Viitattu 17.9.2019. <https://www.digitalyouthwork.eu/guidelines/>.

Eriksson, S., 2016. Palvelujärjestelmän rooli ja koettu hyvinvointi. Teoksessa Eriksson, S. & Ronkainen, J. (toim.) Mitä nuoret ajattelevat palveluista? Itä-Suomen nuorisopuntarissa nuoret ja palvelujärjestelmä. Tutkimuksia ja raportteja – Research Reports 109. Mikkeli: Mikkelin ammattikorkeakoulu, 87–94. Viitattu 12.9.2019. <https://core.ac.uk/download/pdf/80993848.pdf>

Halme, N., Hedman, L., Ikonen, R. & Rajala, R. 2018. Lasten ja nuorten hyvinvointi 2017: Kouluterveyskyselyn tuloksia. Työpaperi 15/2018. Helsinki: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Viitattu 17.9.2019. http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/136748/URN_ISBN_978-952-343-115-7.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

Institute of Baltic Studies 2016. Infotehnoloogiliste võimaluste rakendamine noorsootöös, uuringuaruanne. Viitattu 26.8.2019. <https://www.ibs.ee/wp-content/uploads/Infotehnoloogiliste-v%C3%B5imaluste-rakendamine-noorsoot%C3%B6%C3%B6s-uuringuaruanne.pdf>.

Isotalo, H. 2019. Seutukunnallinen nuorisotyö nuorten hyvinvoinnin edistäjänä: seutukunnallisen nuorisokorttijärjestelmän toimintamallin kehittäminen Turun seutukuntaan. Opinnäytetyö. Sosiaali- ja terveysalan ylempi koulutus. Turku: Turun ammattikorkeakoulu. Saatavilla: <https://www.theseus.fi/handle/10024/261546>.

Kiilakoski, T. 2017. Osallisuuden ovimatot ja lasikatot. Teoksessa Kokkonen, j. (toim.) 2017. Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu, 85–105. Viitattu 16.10.2018. http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/132753/Diak_tyoeelama_10_978-952-493-291-2.pdf?sequence=3&isAllowed=y.

Kivimäe, A. 2019. Tieto osana nuorisopolitiikkaa ja nuorisotyön käytäntöä. Teoksessa Lauha, H. & Nölvak K. 2019. Digitalisaatio ja nuorisotyö. Helsinki: Verke & ENTK, 127–130.

Krogstrup, H. 2004. Asiakaslähtöinen arviointi: Bikva-malli. Helsinki: Stakes.

Lauha, H. 2016. Nuorisotyö osana yhteiskunnan digitalisoitumista. Teoksessa Lauha, H. & Tuominen S. (toim.) Kohti digitaalista nuorisotyötä. Helsinki: Verke. Viitattu 23.11.2018. <https://www.verke.org/wp-content/uploads/2016/10/Kohti-digitaalista-nuorisotyota-1.pdf>.

Lauha, H. 2019. Miksi tarvitsemme digitaalista nuorisotyötä? Teoksessa Lauha, H. & Nölvak K. 2019. Digitalisaatio ja nuorisotyö. Helsinki: Verke & ENTK, 15–19.

Liikanen, V. 2016. Paljon liikuntaa, jonkin verran kulttuuria ja vähän muuta – nuorten vapaa-ajan palvelujen käyttö Itä-Suomessa. Teoksessa Eriksson, S. & Ronkainen, J. (toim.) Mitä nuoret ajattelevat palveluista? Itä-Suomen nuorisopuntarissa nuoret ja palvelujärjestelmä. Tutkimuksia ja raportteja – Research Reports 109. Mikkeli: Mikkelin ammattikorkeakoulu, 57–72. Viitattu 11.9.2019. <https://core.ac.uk/download/pdf/80993848.pdf>.

Neuvoston päätelmät älykkäästä nuorisotyöstä 2017. Euroopan unionin neuvosto (2017/C 418/02). Viitattu 26.8.2019. [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XG1207\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XG1207(01)&from=EN).

Nuorisolaki 2016/1285. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=nuorisolaki%2024#Pidp450983536>.

Opetushallitus 2019. Osaaminen 2035. Osaamisen ennakointifoorumin ensimmäisiä ennakointituloksia. Raportit ja selvitykset 2019:3. Helsinki: Opetushallitus.

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2019. Nuorisoasioihin liittyvät linjaukset ja kehittäminen. Viitattu 22.11.2019. <https://minedu.fi/nuoriso/linjaukset>.

Opetus- ja kulttuuriministeriö. 2017. Valtakunnallinen nuorisotyön- ja politiikanohjelma 2017–2019. Viitattu 11.9.2019. <https://minedu.fi/documents/1410845/4274093/VANUPO+FI+2017+final.pdf/92502e8e-0cd0-40f0-b097-5ef39e1d529f/VANUPO+FI+2017+final.pdf.pdf>.

Pajustik, M. 2019. Digitalisaatio nuorisotyössä – paikallinen näkökulma. Teoksessa Lauha, H. & Nölvak K. 2019. Digitalisaatio ja nuorisotyö. Helsinki: Verke & ENTK, 131–140.

Santalahti, V. 2019. Akselin hyvinvointikertomus 2013–2019 sekä suunnitelma 2019–2021. Lausuntopyyntö /työpaperi.

Schlümmer, E. 2019. Älykästä nuorisotyötä Virossa: innovaatioita ja aloitteita nuorisotyön kehittämiseksi. Teoksessa Lauha, H. & Nölvak K. 2019. Digitalisaatio ja nuorisotyö. Helsinki: Verke & ENTK, 20–24.

THL 2019. Varsinais-Suomen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämissuunnitelma. Päivitys vuosille 2019–2020. Helsinki: THL.

Tuuva-Hongisto, S.; Pöysä, V. & Armila, P. 2016. Syrjäkylien nuoret – unohdetut kansalaiset. Tutkimusjulkaisu-sarjan julkaisu nro 99. Helsinki: KAKS – kunnallisan kehittämissäätiö. Viitattu 11.9.2019. https://www.researchgate.net/profile/Sari_Tuuva-Hongisto/publication/309412325_Syrjakylien_nuoret_-_unohdetut_kuntalaiset/links/580f321d08aef2ef97afbdef/Syrjaekylien-nuoret-unohdetut-kuntalaiset.pdf.

Vehviläinen, J. 2006. Nuorten osallisuushankkeen hyvät käytännöt. Helsinki: Opetushallitus. Viitattu 4.10.2018. http://utbildningsstyrelsen.fi/download/30232_osallisuushanke1.pdf.